

ленъ знакъ. Кой-то вѣрно сполучила бы была
ако они состояніе-то ѹ познали быха.

Таково е общественно-то остроеніе по
голѣми-те градища: бѣдность-та, изобиліе-то,
благополучіе-то и злосчастіе-то непрестанно ся
крастосуватъ, и ся срѣщатъ безъ да ся ви-
ждать едини други; Они са два раздѣлени свѣ-
та кои-то никакъ не си приличатъ, но между
тѣхъ нѣкои други милостиви души, отъ Божія-
та промысль назначени, составляватъ между
нихъ рѣдко сообщеніе.

Но единъ день, единъ отъ служители-те
кой-то безсомнѣнно по преди созрѣлъ я бѣше
запрѣся при нея взе прошеніе-то ѹ, извади изъ
джоба си единъ снопъ книги. На злосчастна-та
отвориха ѹ ся малко очи те; но снопъ-атъ бѣ-
ше едно количество отъ асигнаціи, отъ кои-то
онъ взе една отъ пять рубли, турни въ про-
шеніе-то, и, като заварна всичко-то на проси-
телница-та, влѣзе въ стан-те и ся загуби. Пра-
сковія, така заманна, скри асигнація-та и си
отиде. “ Увѣренна самъ, казуваше она единъ день
“ на гостопріемка-та си, че ако единъ госпо-
жя Милининъ братъ ся намираше между сена-
тори-те, щеше да ми помогне безъ да мя познава.